

כשנעמי מתרגזת

ממש, ממש מתרגזת...

מולי באנג

אחותה חטפה את
הקוף גורילה

נעמי שיחקה כש...

"לא!" קראה
נעמי.

"כן" אמרה אמא
"זה התור שלה
עכשיו, נעמי."

ואחותה לקחה
את הקוף.
אבל נעמי
מעדה ונפלה
על האוטו.

אזוך.. נעמי כועסת
עכשיו!

היא בועטת. היא
צועקת.
היא רוצה לפרק את כל
העולם לחתיכות.

היא נותנת זעקה
אדומה שבאדומות.

היא כמו הר געש מוכן
להתפרץ.

בּוּוּס

וכשנעמי רוגזת, ממש,
ממש רוגזת..

היא רצה ורצה,
עד שלא יכולה
לרוץ יותר.

היא רצה!

והיא בוכה קצת.

אבל אז היא רואה את
הסלעים, העצים והשרכים.
היא שומעת ציפור.

היא באה לעץ
הלבנה הזקן
ומטפסת בין
הענפים.

היא מרגישה את הרוח
הקלה שנושבת
בשערותיה.
היא מביטה על המים

העולם הרחב מפיס
אותה.

עכשיו היא
מרגישה טוב יותר.
היא יורדת מבין
הענפים.

ו חוזרת הביתה.

הבית כבר חמים ומריח טוב.
כולם מרוצים שהיא כאן.

ונעמי כבר לא
מרוגזת.

